

LIBRIS

We know
books

Redactor: Claudia Miloicovici

Tehnoredactare și copertă: Georgiana Oprescu

Ilustrație copertă și interior: Dan Duțescu

Editor: Florea Firan

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DUȚESCU DAN

Cel care caută iubirea / Dan Duțescu. Editor: Florea Firan –
Craiova: Scrisul Românesc Fundația-Editura, 2022

ISBN 978-606-674-315-0

I. Firan, Florea (ed.)

821.135.1

© Dan Duțescu

© Scrisul Românesc

Fundația-Editura, Craiova, 2022

Tel./fax: 0722.753.922; 0251.413.763

Email: scrisulromanesc@yahoo.com

Dan Duțescu

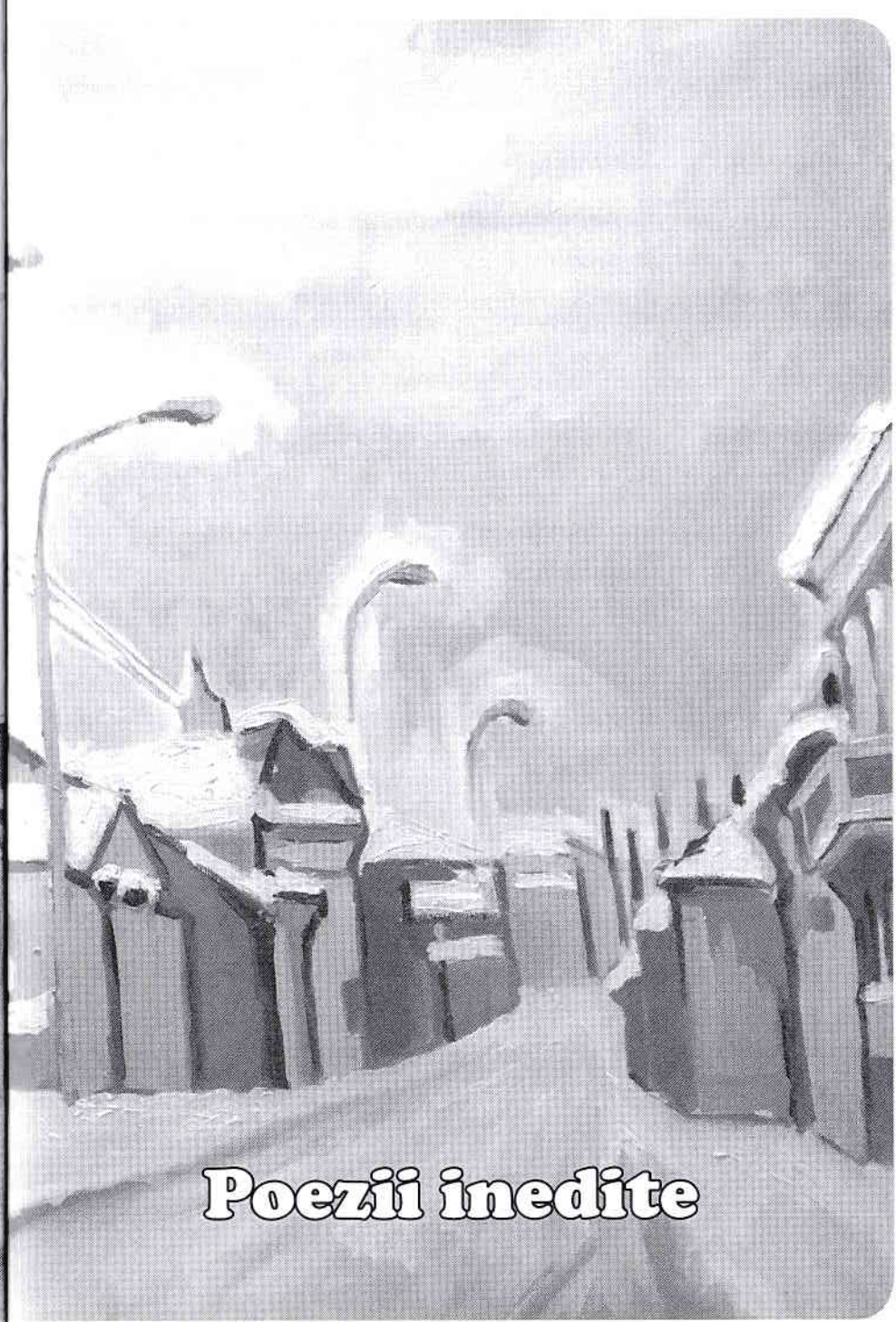
*Cel care caută
iubirea*

Poezii

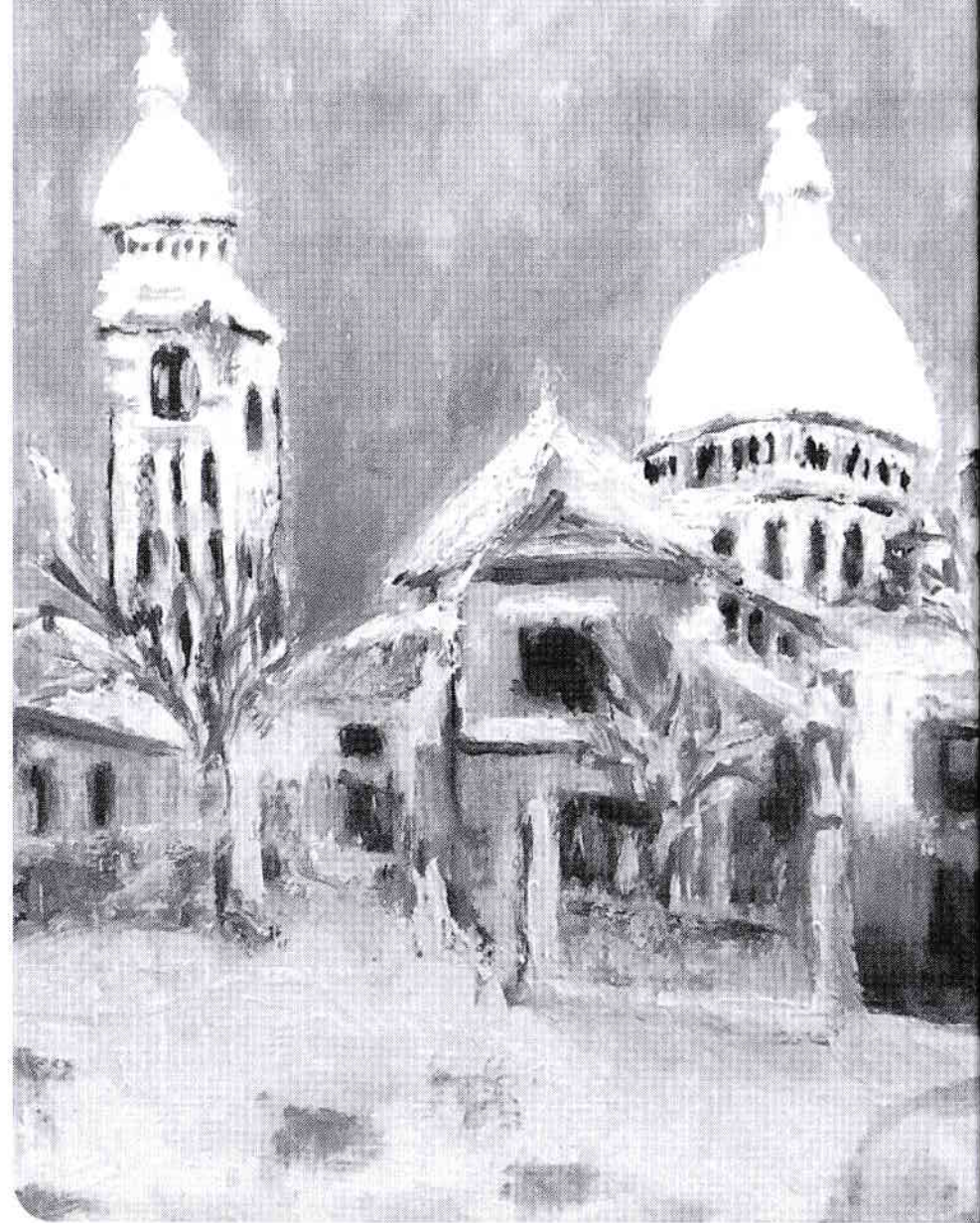
Scrisul Românesc
Fundația – Editura

LIBRIS

We know
books

Poezii inedite

Iubirea o durere surdă

M-am rătăcit gândindu-mă la tine
La timpul care trece la cel ce vine
Am re trăit aiurea clipele noastre toate
Zilele ce am risipit și fiecare noapte
Gândurile și Universul ce ne despart
Toate vin cu tremurate-mi șoapte
Eu te-am iubit ca și acum întru eternitate
Distanțele iubirile adevărate
nu pot să despartă...

Sunt drumuri pe care calcă îndrăgostiții
La început sunt nevinovate premoniții
Din doar simple adieri de vânt
Devin în clipe uragane pe pământ
Se aprind deodată incendii în văpaie
Apoi se sting ușor ca un foc de paie
Adevăratele iubiri nu mor nicicând
Nu sunt doar simple adieri de vânt
Iubirile sunt stâncă de granit
Nu poți să înțelegi când n-ai iubit
Iubirea e în noi o nevăzută ființă nudă
În lipsa ei durerea trupului e surdă

Materie spirit iubire

Viața e materie și spirit

Materia fără spirit e
stearpă

Spiritul locuiește în
materie

Materia o vezi o
simți

Spiritul dă viață
materiei

Nu poți vedea
spiritul

Spiritul e abur
vânt e imaterial

Spiritul e profund
e infinit

Materia este limitată în
timp și spațiu

Materia fără spirit e
anostă

Nu simte nu trăiește

Cum sunt copacii
uscați

Apele sterpe fără
viață

Doar pietre

Mormintele fără
cruți

Cuiburi părăsite
de păsările cerului

Materia e casa spiritului

Materia transcende
prin spirit

Spiritul se realizează
pe sine în afara materiei
la final

Când iubești strângi în
brațe materie și spirit
deopotrivă

Materia prin spirit
devine senzorială

Mi-e frică să dispar
ca materie

Dar sunt consolată
de nemurirea spiritului

Materia trăiește
prin spirit

Spiritul fără materie
nu se realizează senzorial

Mântuirea materiei se face
prin spirit

Prin credință și iubire
 Spiritul este izbăvitor pentru materie
 O dilemă se perpetuează în timp
 Mai important pentru ființa
 umană e materia
 sau spiritul
 Spiritul nu moare în absența materiei
 Materia dispare dând
 libertate spiritului
 Dar omul ca materie și spirit
 Omul nu este o materie oarecare
 Materia umană are șansa
 să se spiritualizeze
 În forma cea mai profundă
 Materia se spiritualizează
 prin iubire
 Iubirea este forma supremă
 de existență la care ajunge materia
 Iubirea este forma cea mai pură
 a spiritului
 Iubirea este momentul când materia
 și spiritul ating împreună apogeul
 Iubirea este vehiculul cu care spiritul
 se înalță la cer
 Dacă ar fi să aleg între materie și spirit
 Aș alege iubirea
 Iubirea ca formă existențială
 a divinității

Să crezi în stele...

Doar stelele și-aduc
 aminte de noi
 doi
 Eram îmbrățișați și eram
 goi
 A fost o clipă când timpul
 s-a oprit
 Și am trăit iubindu-te o noapte
 în infinit

Simțeam cum clipa de
 iubire
 Devine Univers devine
 nemurire
 Și timpul în urmă l-am
 lăsat
 De lumea întregă am
 uitat

Cum stelele ce cad dispar
 într-o clipită
 Viața e doar un zbor
 pe a vântului aripă

La întâlnirea cu eternitatea
ce mai poate avea
sens
Doar iubirea ca parte a unui
Univers
Un Univers în care încă mai
putem trăi
Cu amintiri ce sunt și vor
mai fi
Prin neștiute galaxii și atât de
multe stele
Îi las un loc în dar iubirii
mele

Și dacă de multe ori pe acest
Pământ
Am trecut îndurerați prin
ploi și vânt
Să crezi în clipele iubirii să crezi
în ele
Iubita mea de mă iubești să crezi
în stele...

Ținutul iubirii

Ce dacă ești departe
Tu gândul și visul meu
ești clipa de iubire
ce așteaptă o altă
nouă clipă
Un infinit de clipe ca vântul
ce aduce ploaia
și după ea un soare ca văpaia unei
iubiri universale
Și pașii tăi se aud ca
vântul care bate
și susurul de ape
Iubito ești viața mea
ce curge peste timpuri și
peste atâtea
neîmplinite visuri
Văd ochi-ți triști ce-au lăcrimat
când furtunile ne țin
departe
Dar deodată apare o rază
de senin din depărtări nemărginite
Te aduc acum în brațele-mi imaginare
ce te înconjoară
cu atâta dor
Chiar dacă ești departe
te simt atât de aproape
încât

Te strig
Te vreau
Și te implor
să-mi vii din nou
Încerc s-adorm cu tine-n gând
Și râd
Și plâng când mă trezesc
târziu în noapte
Acum atât de singur sunt
Iar tu departe ești
Iubirea noastră străbate prin timp
spre alte lumi și
alte timpuri
Acolo unde nu exista depărtări
nici ploi sau vânturi
Este ținutul unde într-o zi
Vom fi doar noi
Îmbrățișați de-a pururi
E locul celor care se iubesc
în veșnicia lui
Acolo îți dau acum iubito întâlnire
pentru eternitate
Nu uita să vii
Se numește mult prea simplu
pentru frumusețea și nemărginirea lui
Vino iubito acum cu mine în
Ținutul Iubirii

Crezi că m-ai cunoscut?

Atâtea vorbe aruncate
ce-au rupt din sufletu-mi
amintiri de neuitat și clipe
de iubire
Cad stânci pe povârnișurile
vieții ce omoară în calea lor lăstarii
ce-au răsărit demult
ca o speranță a iubirii
Unde e iubirea noastră
cu visurile ei cu anii ce au trecut
și amintiri ce fără noi devin deșert
Doar simple amăgiri în clipe
de demult ce au prăfuit
atâtea gânduri și speranțe
Și cartea se închide odată
cu a ei ultimă filă
cum lespede ce cade
grea pe cripta vieții noastre
Promit să nu o mai deschid
lăsând-o pe raftul visurilor
risipite în deșertul
deznădejdelor și
al marilor iubiri

Te las să scrii finalul unei
povești în care dragostea
nu a învins
Te întreb într-un final atât de trist
M-ai iubit vreodată cu adevărat
spune-mi acum la final
Crezi că m-ai cunoscut?

Tristeți profunde

Mă ascund în calea dimineții
cu gândul trist la noaptea
ce-a trecut
Unde ești de ce-ai plecat
De ce mă cerți când mă îmbăt
de dorul tău
Și vreau să uit de tine și de noi
nu pot să mă îmbăt în fiecare zi
Când mă trezesc
mi-e atât de dor de tine dar tu
nu ești cu mine
Tu ești departe cu sufletul
și gândul
Aș vrea să mă îmbăt din nou
și azi și mâine
Și nu vreau să te mai întâlnesc
vreodată în lumea asta atât de tristă
Plâng și mă întorc din nou la noi
cu disperare să te regăsesc
o clipă
Am orbit în inimă și în suflet
sunt prea singur
să mai sper